

Mindretallet mener dog ikke, der er basis for, at man fra lovgivningsmagtens side skal gå ind og påbyde og regulere alt. Der er masser af eksempler fra dagligdagen på, at tingene kan ordnes, uden at det nedfældes i lovgivning. For eksempel har man gennem de sidste tredive år genbrugt dele fra rustne og beskadigede biler, ganske enkelt fordi det både er rigtigt at gøre og billigere end at købe nye dele. Cirka 98 pct. af alt jern og metal indsamles og genbruges i Danmark uden lovgivning.

Det samme gælder for batterier og dæk, som gennem årtier er blevet indsamlet og genbrugt, og det gælder også for flasker og andet glasmateriale.

Vi ved jo, at erhvervslivet her i Danmark er meget miljø- og genbrugsbevidst, ikke mindst i sammenligning med mange andre lande. Derfor er det også let at få frivillige aftaler igennem, hvor fornuften er til stede. Men når man nu tvangsmæssigt vil lovgive og det endda med tilbagevirkende kraft, må både vi som politikere og erhvervslivet sige stop.

Mindretallet er også modstander af alle lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser, f.eks. at ministeren vil kunne pålægge erhvervslivet tilbagebetaling og genanvendelse på næsten alle områder. Det er og bør fortsat være Folketinget, der lovgiver her i landet, og ikke den enkelte minister.

Mindretallet er skuffet over, at en regering, der proklamerede sig som erhvervsvenlig, endog med etablering af en minister for erhvervs-politisk samordning, kan være så erhvervsfjendsk, som dette lovforslag er udtryk for. Mindretallet har med interesse læst regeringsgrundlaget »En ny start« samt handlingsplanen »Ny kurs mod bedre tider«. Dette lovforslag er et eksempel på, at regeringen ikke lever op til sine løfter, og et samlet erhvervsliv tager da også kraftigt afstand fra lovforslaget.

Mindretallet er ikke bange for at nævne, at hvis lovforslaget bliver vedtaget i sin nuværende udformning, tangerer dette en grundlovsstridig lovgivning. Vi sætter så vor lid til, at vort medlemskab af EF vil bevirke, at lovgivningen med tilbagevirkende kraft ikke bliver effektueret.

Kan det virkelig være rigtigt, at f.eks. en tv-forhandler skal være forpligtet til at tage kundens gamle fjernsynsapparat retur, selv om dette måske er købt i Tyskland for 16 år siden

og produceret i Japan? Samme eksempel kunne bruges om køleskabe, fryserne, komfurer, biler osv.

Mindretallet er også bekymret for tilføjelsen til § 53, som giver mulighed for skønsmæssigt at ansætte bortskaffelsesgebyr og administrativ bøvedtagelse samt tvangsmæssig inddrivelse af ikkebetalte gebyrer.

Der har været stillet en række spørgsmål i denne forbindelse, og både miljøministeren og ministeren for erhvervspolitisk samordning har været i samråd, men svarene er intetsigende. Man henviser til, at man har til hensigt at indgå frivillige aftaler, men påpeger samtidig, at hvis dette ikke kan lade sig gøre, vil man alligevel tvinge aftalerne igennem. Man nægter pure at vente med at lovgive, indtil man har forvisset sig om, at frivillige aftaler kan gennemføres.

Miljøministeren har besluttet at nedsætte et par samarbejdsgrupper (syltekrukker), som skal komme med forslag. Det er ikke flere rapporter, erhvervslivet har brug for, men at regeringen og Folketinget lytter til de erfaringer, som erhvervslivet allerede har indhøstet.

Mindretallet ser dog positivt på hovedsigtet, hvis det kan gøres i samarbejde med erhvervslivet, og hvis loven ikke får tilbagevirkende kraft.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (V og FP):

1) I den under nr. 1 foreslåede § 9 a indsættes i *stk. 1* efter »herunder emballage« ordene: »der markedsføres efter lovens ikrafttræden,«.

2) I den under nr. 1 foreslåede § 9 a udgår *stk. 2*.

Af et *mindretal* (V og FP), tiltrådt af et *mindretal* (KF):

3) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer: »01. § 45, *stk. 1*, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen forestår bortskaffelsen af affald, bortset fra ikke miljøfarlige, genanvendelige materialer, der af et kommunalt godkendt modtageanlæg recirkuleres i indu-